

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 69/2016
09.02.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Г.И., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.И., адвоката Д.С., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву К 12/15 од 10.08.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1012/15 од 26.10.2015. године, у седници већа одржаној дана 09.02.2016. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.И., адвоката Д.С., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву К 12/15 од 10.08.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1012/15 од 26.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Панчеву К 12/15 од 10.08.2015. године, између осталих окривљени Г.И., оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од три године у коју му се урачунава време које је провео у притвору од 19.07.2014. године па на даље. Том пресудом одлучено је да утврђени трошкови одбране браниоца окривљеног Г.И. постављеног по службеној дужности адвоката Д.С. у укупном износу од 473.250,00 динара падају на терет буџетских средстава суда, док је окривљени Г.И. на основу одредбе члана 264. став 4. ЗКП ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка, јер би по становишту суда њиховим плаћањем било доведено у питање издржавање окривљеног као и лица која је у обавези да издржава.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1012/15 од 26.10.2015. године одбијена је између осталих као неоснована жалба браниоца окривљеног Г.И., адвоката Д.С. и пресуда Вишег суда у Панчеву К 12/15 од 10.08.2015. године у

односу на окривљене С.Б., З.Б. и Г.И. је потврђена, док је уважавањем браниоца окривљеног М.М. укинута пресуда Вишег суда у Панчеву К 12/15 од 10.08.2015. године у односу на овог окривљеног и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Г.И., адвокат Д.С., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд наведене правноснажне пресуде укине, односно да исте преиначе без стављања конкретног предлога суду у погледу преиначења правноснажних пресуда.

Врховни касациони суд је у седници већа, одржаној у смислу одредбе члана 486. став 1. ЗКП, након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног Г.И., адвоката Д.С., па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, док је одредбом става 3. истог члана је прописано да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 74. ЗКП је одређено и таксативно набројано девет процесних ситуација у којима окривљени мора имати браниоца и до када. У конкретном случају окривљени Г.И. је имао браниоца по службеној дужности сходно члану 74. став 1. тачка 2. ЗКП, јер се кривични поступак водио због кривичног дела за које је прописана казна затвора од три до 15 година и сходно наведеној законској одредби у таквом поступку обавезна одбрана траје до правноснажног окончања поступка.

Како је у конкретном случају према окривљеном Г.И. кривични поступак правноснажно окончан доношењем пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 1012/15 од 26.10.2015. године, а захтев за заштиту законитости је поднео бранилац – адвокат Д.С., који му је у том поступку био постављен по службеној дужности, то бранилац из изнетих разлога, а имајући у виду цитиране законске одредбе, не спада у круг лица која могу поднети захтев за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 483. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.